

God. XXXI.

U Samoboru, 15 kolovoza 1934

Broj 16

„Samoborski List“ izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu — PRETPLATA za cijelu godinu iznosi 30 D. — Mjesečno 40 D.

Uprava i redakcija nalazi se
LIVADIČEVA ULICA br. 2.
(nekada B. Šet.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglašavanje, koji se više puta vrćuju, daje se snatan popis. Nakoplat se ne vraćaju.

Naše prilike

Za Samobor, koji je u glavnom obrtničko i trgovačko mjesto nastala su vrlo teška vremena. Naši se obrtnici opravdano tuže da su poslovi posve prestali, naravno uslijed toga je i njihova kupovna i plaćevna snaga pala na minimum, što opet osjećaju teško naši trgovci.

S druge strane svake se godine znatno povisuju tereti: porezi, prirezi, nameti, kuluci i t. d. što sve većina našega građanstva nije kadra plaćati. Dolazi do ovrha, zapljena raznih predmeta koji se na javnoj dražbi prodaju pošto-poto a općinar ostaje i nadalje dužnikom i države i općine.

Eto u ovim teškim vremenima općenite krize najjače naše građanstvo osjeća teret elektrifikacije Samobora. Danas Samobor za svoju elektrifikaciju pridonosi samo u opć. nametu 50% od predviđenih u proračunu 110% (194.320- Din hipot. banci otplata i kamati za zajam od 2.000.000 Din; rasvjeta mjesta 80.000 Din, ukupno 274.320- Din). To su ogromne svote, koje bi i mnogo jača mjesta nego je Samobor teško snosila.

Posve je jasno da Samobor danas više nebi mogao ni biti bez električnog svijetla obzirom na dolazak

velikog broja izletnika i planinara koji su baš od onda počeli jače posjećivati Samobor od kada imademo električnu rasvjetu.

O potrebi elektrifikacije Samobora raspravljalo se u trg. zastupstvu i pisalo u „Samob. Listu“ već kroz 25 godina. Dok nije konačno god. 1927. za načelnika Praunspergera općina dobila dozvolu za gradnju vlastite električne centrale. U veljači iste godine po prvi puta osvijetljen je Samobor električnom rasvjetom.

Uvaženi stručnjaci gg. inžin. Konrad i Visković iz Zagreba pregledali su centralu u kojoj je besprikorno radio jedan od najsavršenijih motora od 80 konjskih sila, te čitavo ostalo postrojenje i mrežu, pa su se o svemu najpovoljnije izrazili.

Mi smo imali centralu koja je posve udovoljavala našim potrebama i prilikama, a što je glavno uslijed jeftinije struje i povoljnog plasiranja iste sama bi se centrala isplaćivala uz doprinos u općinskom nametu za javnu rasvjetu.

Međutim su neke industrije tražile priključak na našu centralu ali dakako uz najnižu naplatu za struju jer inače nebi bile sposobne za kon-

kurenciju. U isto je vrijeme bio i proveden vod U E C Zagreb-Karlovac pa je načelnik g. Cesar predložio 17 rujna 1929 da naša općina zatraži priključak na ovaj vod. Zastupstvo je ovaj prijedlog prihvatilo. Zagrebačka U E C je ponudu primila i načinila sa općinom ugovor na 15 godina za podavanje struje uz cijenu od 2 Din za kw kroz dan a od 8—11 sati u noći Din 390 po kw. Osim toga morala je općina za vod od Kerestinca do Samobora doprinjeti U E C Din 250.000 i dati podvoz za stupove.

Ovo je bio vrlo loši ugovor za općinu, jer uslijed previsoke cijene struje općina nije istu mogla podavati industrijama, a isto tako nije mogla niti od prihoda struje namirivati anuitete i kamate zajma, koji je uslijed ovih novih izdataka porasao od 1 i pol na dva milijuna dinara.

Rezultat svega toga bio je, da je općina, akoprem jedini koncesioner za elektrifikaciju Samobora, morala dozvoliti U E C da izravno a ne preko opć. centrale podaje struju.

Tako dobivaju industrije struju uz znatno nižu cijenu nego samoborska općinska centrala.

Naš doktor, Emica

(Zapisi)

(Nastavak)

Bila je firma u Samoboru. Potvrdio je biskup dr. Krupic. Kasno poslije podne započeo objeđ s ljudima čvora u Sadržanoj ulici. Župnik Forte pozvao je prelativske višak, učiteljstvo, predjedalke svih društava i znanstveni broj građana. Nije daleko manje bio ni dr. Milan Bišćan. Nostre je na crnom kaputu orđem sv. Gregorija. — S doktorom je biskup susreo „dugo“ govorio prije objeđ, a na objeđ, kad se već nekoliko stravnice izdale a društvo bilo u najljepše raspoloženje, dala biskup čaba. Podravnija biskup riječima dr. Emica. Velj da je sretno započeo susretanje da tako se ovoj trenutnoj ovdješnje sreće, susretljivoga kolutika, odličnoga ljepotika, plapavitoga prijatelja stravnice . . .

Doktor se namjere od njega.

Ali je napokon došlo do neprijateljske incidenta. Kad je biskup podravnio tako je

to velik orden što ga je dobio dr. Bišćan za svoja dobra djela, župnik Paderčić nešto je previše glasno mislio. Između mu poluglasno:

— Se si ga je platio!

Nastade težak zrak, neprijatna pesza koju biskup prekide riječima:

— Jest, gospodine doktor uplatio je propisane takse, a orden je platio samo svojom plemenitim djelima i ličnim životom.

Ma da su svi bili uvjereni da je Paderčić htio učiniti samo jednu taku koja je u tom momentu bila naravno posve duplirana, Bišćan je bio u dno duže povrijeđen. On je u ovoj epizodi Leksaka Paderčića vidio jedan „samoborski jeli“, ljediku zlobu i nezahvalnost kojoj nema premsca. Otkako je nekoliko puta oživio, prikovanim pogledom župnika Leksaka, ali ovaj kao da ni nije ni primijetio. On je po običajju zario u jednu točku u usidilo i motiču, motiču se kajeo u dnu zbog nezahvalnosti Leksaka. (Ne treba zaboraviti da su Emica i Leksak bili naradni originalni!)

Posljedica je bila da je doktor nakon četvrti sata ostavio društvo, jer da ima važna posla. Međutim on je svoje korake upravio ravno u gostionica Ivica Badija. Previše je u njemu bijelo da bi pošao kući. A nije se još ni sunce sliksalo zapravo k zapadu. — Narećio je pol litra vina i onda počeo da priča nazočnima kako je Paderčić povrijeđio dostojanstvo odličnoga društva a nazočnosti biskupovo.

A kad se dr. Bišćan najbolje razgledao, pokazalo se na vratima kao usjeseć puno, okraglo i rumeno lice župnika Paderčića. Doktorovo se lice zamrskalo kao nebo prije oluje kod storoza g. v. d. Nitla nije rekao, samo uzdahne:

— Jeli ga sam vrag nosi!

Sjeo je župnik stolu kod kojega je sjedio i doktor Emica.

On je uljudno podravnio, ali se doktor nije osvrtao na nj, a nije se s njim upustio ni u kakav razgovor kod stola. Tako mu je bilo pokazati svoje negodovanje i davnitaje razočarenje u njegovu prijateljstvo.

Za ovu dozvolu daje U E C općini od potrošene struje u industrijama 7% od bruto ubrane svote, a i razmjerno snižavanje druge tarife t. j. one 8—11 sati.

Današnje zastupstvo sa načelnikom Pandićem nastoji doduše na sve načine, da bilo kako ovo teško pitanje popravi ali to ide vrlo teško poradi postojećih ugovora i obaveza koji su prije učinjeni.

Svečani blagoslov spomenkipa Majke Božje i novog barjaka

Već u subotu 11 o. mj. u oči velikih svečanosti poprimio je Samobor vrlo svečani izgled. Prozore je iskitilo naše građanstvo na svojim kućama i stanovima cvijećem i zelenilom. Postavljani su slavoluci u Perkovevoj ulici, na mostu pred župnim dvorom, u Starogradskoj ulici i pred crkvicom sv. Mihalja.

Posljednji se još radovi obavljale oko kipa Majke Božje, koji je vrlo ukusno i solidno izradjen, a upravo se lijepo ističe na mjestu gdje je postavljen okružen drvećem i zelenilom. Radilo se još kasno u noći.

U pol 9 sati na večer svirala je naša glazba promenačni koncert pred kapelicom sv. Mihalja u Taborcu — patrona društva Hrv. katoličkih muževa.

U 9 sati na večer priredilo je društvo Hrv. katoličkih muževa lampionadu i podoknicu kumi barjaka mil. gđi. Gabrijele Bahovec.

U nedjelju u jutro sakupilo se na trgu i pred župnom crkvom mnoštvo naroda. Predstavnici naših ureda, škole, sva društva i bratovštine, Križari i Križarice, Marijina kongregacija gospođa, Hrv. katolički mu. sv. Petra i sv. Duha iz Zagreba, Križari i Križarice iz Odre, Sv. Marije pod Okićem, Sv. Martin, Sv. Nedjelja, Ruda Velikih Dolina itd. Sve svećenstvo iz naše okolice.

U pol 10 sati prije podne dovezao se g. nadbiskup-koadutor dr. Vjekoslav Stepinac u pratnji ceremonijara g. Cvetana g. prof. Bakšića i g. Blaževića iz Senja. — Mladoga našega nadbiskupa pozdravio je sakupljeni narod burno veselim poklicima «Živio!»

Kod slavoluka na trgu dočekale nadbiskupa: narodni poslanik g. dr. Leušić, trgovišni načelnik g. Srećko Pandić, podnačelnik g. Adolf Weber i trg. zastupnici.

Međutim prisutni su bili uvjereni da ova šutnja ipak neće dugo da potraje. Prekinuo ju je prvi Padarčić.

Kad je tako već pala prva riječ između ove dvojice, dr. Bišćan nastavi prijekorno:

— Nisi se znao ni pri stolu ponašati kad je biskup govorio.

— Kaj sem pak takvega naredil?

— Nekaj takvega kaj si uvredil svetog oca pāpu, biskupa i mene. Al sad si se dobro zapečatil!

— Zakaš zapečatil?

— Ti znaš kaj si si najbol' zateil — ljubičasti pas. Al sad je sigurno da ga ne buš nigdar dobil. Hmri buš prez njega!

Emica je dirao u najosjetljiviji živac Aleksiha: Očito ga je dignuo ovim riječima iz njegova mira.

— Nit mi ga moreš ti dati, nit mi ga moreš zeti. Nit dati, nit zeti! — deklarirao je Padarčić gledajući uporno u jednu točku suprotnoga zida. Možda se zaista pobojavao da bi Emica mogao postati žigaki prorok

načelnik općine Podvrh g. Nikola pl. Kiepač sa odborom općine, te načelnici opć. Sv. Nedjelja Juro Đurđek i Sv. Martin Mijo Bašić sa opć. odbornicima. — Ovdje je pozdravio preuzv. g. nadbiskupa trg. načelnik g. Pandić u ime našeg trgovišta. — Preuzv. g. nadbiskup zahvalio je toplim riječima sjetivši se da je iza pok. župnika Zjalića službovao u Samoboru kao upravitelj župe.

Pred župnim dvorom dočekalo je nadbiskupa svećenstvo a pozdravio ga je naš župnik i zač. kanonik preč. g. Kocijančić, a od strani sreskog načelnika g. Juraj Polić.

Iza toga svrstala se povorka svih društava na čelu sa našom glazbom i pošla do kapelice sv. Mihalja, gdje su čekali članovi društva Hrv. katol. muževa. — Preuzv. g. nadbiskup pošao je pješice do kapelice. — Ovdje se svrstala procesija i pošla do župne crkve

Kod dolaska nadbiskupa pred žrtvenik koji je bio uređen pred kipom Majke Božje otpjevala je «Jeka» Ecce sacerdos. Tuj je g. nadbiskup služio misu i posvetio kip Majke Božje koji je postavljen u spomen 1000 godišnjice hrvatskog kraljevstva i kao uspomena na pale naše sinove na bojnom polju za svjetskog rata. Zatim je posvetio novi barjak Hrv. katol. muževa. — Za vrijeme mise pjevao je mješoviti zbor hrv. pjevačkog društva «Jeka» Novakovu misu sv. Alojziju pod ravnanjem zborovođe g. Buzinom a na harmoniju je pratio g. Antončić.

Prigodnu propovijed održao je g. prof. Bakšić razloživši sakupljenom narodu značenje spomena koja su vezana sa postavljanjem kipa Majke Božje, kao i posvete barjaka Hrv. katol. muževa.

Upravo kada je čitava ceremonija bila dovršena počela je padati jaka kiša. U jedan sat popodne razidoše se društva.

I da se neće nikad ostvariti vruća želja staroga plebanuša. —

Kako je dugo ta raspra potrajala među ovom dvojicom nije poznato, ali Emica i Padarčić još su dugo poslije drugovali. No ona Padarčićeva primjedba pred biskupom nije se nikako mogla islišati iz doktorove duše. —

I ne jedanput znao je peknuti prijatelja Aleksu:

— Ljubičastoga pasa ni, pak ni. Vidil' kaj je napravil' tvoji nesmotreni jezik . . .

Međutim vjoletnoga pojasa možda ne bi uopće bilo, ali doktor je svakoga uvjeravao da je sveinu kriva samo Padarčićeva nesretna upadica. On da to znađe iz «pouzdana izvora».

— U tom uvjerenju našlo je valjda za sebe zadovoljština za onu povredu koju mu je Padarčić nanio pred licem — «mogla biskupa!»

(Nastavlja se)

Preuzv. g. nadbiskup bio je sa svim svećensvom gosti kome barjaka mil. gđe Bahovec. — Popodne posjetio je g. nadbiskup sirotiste čč sa službenika malog Isusa. Zatim se odvezao u Stupnik da blagoslovi tamošnji novi društveni dom.

Pobliže podne bila je ugodna društvena zabava za članove u kašći g. Norčića jer je opća zabava morala izostati poradi kiše.

Zanat. udruženje

Kod našeg prinudnog zanatskog udruženja položili su pomoćnički ispit:

Bedeničić Marica (kod Cimermančić Tezeje, krojačice. — Kurjan Ivan (Jurčić Đuro, kožar). — Paar Milan (Štrmoli Franjo, brijač). — Šešljaj Alojz (Gregurić Stjepan, krojač). — Ivčić Danica (Križić Šimec Anka, krojačica). — Stanić Andrija (Gabron Josip, zidar). — Kalaj Pavao (Tonšetić Franjo, mesar). — Sačić Vid (Antun Herceg, stolar). — Čajnek Ladislav (Kuhar Franjo, kolar). — Tkalčić Franjo ml. (Župančić Stjepan, mesar). — Kuhar Zdenko (Ceraj Milan, bravar). — Vrbnjak Anton (Vrbanić Vjekoslav, bravar). — Celizić Dragutin (Vrbanić Vjekoslav, bravar). — Lozanski Josip (Ivan Mažić, kovač). — Grgos Vjekoslav (Vrbanić Vjekoslav, bravar). — Hajtok Rok (Plečko Dragutin, bravar). — Naglič Milan (Konosić Franjo, Sv. Martin, postolar). — Kodrić Pavica (Križić Šimec Ana krojačica). — Novosel Franjo (Fanjek Nikola, postolar). — Curman Kazimir (Žitković Đuro, brijač). — Cvetečić Alojz (Medved Gabro mesar). — Galac Zvonimir (Fresl Stjepan, pekar). — Cipek Stanislav (Šetin Josip, pekar). — Gudiček Dragutin (Filipec Josip, kožar). — Jelinčić Tobija (Tenk Đuro, mesar). — Herceg Marica (Uhril Ivica, krojačica). — Sagoj Jakob (Rajšp Alojz, pekar). — Kul Matija (Brdarić Mato, Hrastina, kovač). — Škiljan Đuro (Valent Kerovec, postolar). — Sirovica Matija (Josip Šetin, pekar). — Vrbaničić Josip (Fresl Dragutin, stolar). — Kuhtić Iguac (Jazbinasti Franjo, krojač). — Blaž Lalić (Medved Ivan, mesar). — Ivčić Krasoslav (Medved Franjo, mesar). — Telšan Pavao (Vic. Beljessica Zagreb-Samobor bravarija). — Mihelić Đuro (Herceg Franjo, krojač). — Novoselić Stanjo, (Jarićak Josip krojač).

Planinarstvo

Hrvatsko planinarsko društvo pod nazivom «Japčić» u Samoboru

pošiva sve svoje članove koji su prisustvovali dne 18 o. mj. kod predave 19 godišnjice M. P. D. podružnici «Štrmoličić» u Krpati i dne 2 rujna u g. kod predave 19 godišnjice M. P. D. podružnici «Papari» u Virovici, uita se prijeve udruženog predsjednika Stjepana Selca.

U subotu dne 1. rujna o. g. u 8 sati na večer održavali su se u gostionici Puzića u Samoboru društveni sastanak u spomen predave 69 godišnjice općinama M. P. D. sređivanja u Zagrebu podružnica: «Japčić» i «Virovica» u kojima su bili članovi, da dođu bismjerno na ovaj sastanak.

Ključevi «Selcova kuće» pod Lipovcem našle su u Samoboru kod učitelja g. Antunovca Rubeta, gdje su među svim planinarima došli na predavački društveni sastanak.

Velika međunarodna automobilska natjecanja

Njemački, francuski, talijanski i švajcarski automobilski klubovi priredili su uz sudjelovanje engleskog, austrijskog i jugoslavenskog autokluba od 7 do 12. augusta o. g. VI međunarodnu alpsku vožnju za automobile. Pruga ove važne sportske turističke priredbe vodi ove godine prvi puta preko teritorija našeg država.

Natjecatelji su startali 7. o. mj. u Nizzi 8. o. mj. u Aix les Bains, 9. u Interlakenu, 10. u St. Moritzu, 11. u Veneciji, 12. u Zagrebu. Iz Zagreba krenuli su u 4 sata u jutro preko Samobora — Brežica — Novo Mesto — Ljubljane — Krain Kranjske Gore — Podkoren — Salzburg, zatim kroz Austriju u München.

Dužina pruge natjecanja je 2958 km. Za ovo natjecanje prijavilo se 11 nacija sa 127 automobila i to: Njemačka, Engleska, Francuska, Nizozemska, Čehoslovačka, Švajcarska, Rumunjska, Austrija, Mađarska, Belgija i Irsko. Među natjecateljima imade i nekoliko dama vozačica.

Najslabija kola imadu 684 ccm, najjača 4508 ccm cilindarske sadržine. Prosječna brzina na sat, koju vozač mora da postigne iznosi za najslabija kola 42 km, za najjača 52 km na sat.

U vrijeme vožnje računa se opskrba automobila gorivom i mazivom, svi popravci na kolima, svi zastanci na putu iz bilo kojeg razloga, carinska ekspedicija na granicama, smještaj prtljage na kola prije polaska iz dnevne etape itd. Prema tome su natjecatelji alpske vožnje vozili stvarno mnogo brže nego iznosi propisana prosječna brzina na sat.

Kroz Samobor prolazili su jutrom oko pol 5 sati. Sigurnosnu službu vršilo je trg. redarstvo, oružnici i članovi vatrogasnog društva. Upkos ranom jutru naše je građanstvo promatralo utrku sa prozora i na ulicama.

Domaco vijesti

ODLIKOVANJE

Predsjednik vatrogasne Zajednice Savske banovine g. Mirkó Klješčić odlikovan je čehoslovačkim ordenom Bijeloglava V. stepena.

NOVI DOM ZA DJEVOJČICE

Zagreb, Bartuljeva ulica 12. Ili ima lijevo prima ograničen broj učenica koje polaze srednju školu. Fini uzgoj, Internatska disciplina Poduka u stranim jezicima.

KAZALIŠNA PREDSTAVA „JEKE“

Kako smo već javili diletantska sekcija „Jeka“ priređuje u nedjelju dne 19. o. mj. u dvorištu Samoborske štedionice ljetnu kazališnu predstavu pod vedrim nebom. Prikazivat će se Perničeva „Nagrada“, anekdota iz narodnog života u 2 čina iz vremena cara Josipa II. U ovoj predstavi sudjeluju skoro svi naši ponajbolji diletanti pa se nadamo da će naše građanstvo dobro pozabaviti — Početak u 8 sati na večer. — U slučaju nepovoljnog vremena priredba se odgađa za 8 dana t. j. na nedjelju 26. kolovoza.

POZOR KUĆEVLASNICI

Samoborska pošta i telegraf traži za iznajmljivanje prikladne gradske prostorije u prizemlju kao i stamb. upravnika. u istoj zgradi, pak se interesom namjerava, da poplunom stave sa 5. Dne iskazane pisane ponude, sa opisom prostorije i naznakom mjesečne kirije.

Preznanje bi se imalo obaviti 15. srpnja 1935. Pogodjene kirije isplaćuju se redovno kućevlasniku trojmesечно unapred.

Uprava pošte Samobor.

ZABAVA SREDNJOŠKOLACA

Saznajemo da naši stari i srednjoškolski, koji se sas već prigodom prve svoje priredbe (Domjanićeva komemoracija) ugode iznenaditi, priređuju svoju drugu priredbu, čije čisto dobiti ide u korist siromašnih samoborskih studenata i srednjoškolaca. Zabava bi imala biti 2. rujna u dvorani „Lavice“.

Iako obilnoga programa naglašavamo da će na toj zabavi svirati „Stormy band“ (6 studenata) iz Zagreba. Nadamo se da će

naši studenti i srednjoškolski i ovog puta nastojati kako bi zabava dobro uspjela. Sigurni smo da će naše građanstvo potpomoći humanu akciju naših srednjoškolaca kako bi im se donekle odužili za njihov trud. U slijedećem listu potanje o toj zabavi.

RAZOLEDNICE

u svrhu podignuća Domjanićevog spomenika mogu se dobiti kod g. Vladimira Presečkog u odvjetničkoj kancelariji uz naplatu od Din 1.50 po komadu. Razglednica imade 4 vrste. Na svakoj se nalazi po jedna pjesma našega Domjanića, sa nashkanim motivom, koje je izradio g. P. Froman. Osobito ističemo da je izdana među razglednicama i pjesma „Prošecija“ sa slikom starodrevne kapelice sv. Mihajla u Samoboru. Razglednica je izdala „Hrvatska žena“ te uputila našim srednjoškolicima na raspačavanje.

DAR SIROMASIMA

Svake godine daruje gđa Greta Wey na dan svoga dolaska iz Švajcarske u Samobor u kuću g. dra. Vladimira Reizera u dobrotvorne svrhe. I ove je godine, nakon 22-godišnjeg boravka u Samoboru darovala 80 dinara za naše siromake. Svotu smo predali trg. blagajni da ju privede svrsi.

ČINOVNICI — ZADRUGARI

odjeljenje u Zadrugom Konacitu Saveza nezavisnih zadruga državnih službenika u Beogradu, Dečanska 12, telefon 29876 gdje su slobodne sobe od 10 do 25 Din po osobi, sa kupanjem i grijanjem.

Pravo na boravak u zadrugama konacitu imaju samo državni i samoupravni službenici i prezisioneri članovi naših zadruga. — Zadruga državnih službenika za nabavu Kreditu Z. a. o. j. u Samoboru.

Svjetska procesija Mariji Bistrici

u petak 3. o. mj. u 4 sata u jutro krenuli su naši hodočasnici Mariji Bistrici. U saboto u jutro polazio je iz Zagreba poseban vlak za one koji ne mogu pješice da idu i to sa župe Vrapča, Stenjevec, Samobor i Sv. Nedelja. U 9 sati prije podne skupili se naši župljani kod bipe Majke Božje u Mariji Bistrici odakle je pošla svjetska procesija koja je vodio naš župnik pred. g. Kodjanić u crkvi. Na čelo povorke svirala je naša glazba. U nedjelju po podnu u 6 sati vraćala

se naša procesija u župnu crkvu u Samoboru. U procesiji učestvovao je velik broj našega građanstva i okolišnog seljaštva.

ISPLATA KUPONÁ RATNE ŠTETE

Upozoruju se posjednici obveznica 2 1/2% ratne štete, da isplatu 11 kupona sa tih obveznica ne vrše Poreske uprave nego Poštanska štedionica, njene filijale i sve pošte u zemlji. — Isplate kupona broj 11 vrši se od 1. augusta 1934 do 31. jula 1935.

POKOJNICI VAN SAMOBORA

29. pr. mj. umro je u Sisku Stjepan Dobričić, ravn. učitelj, nakon duge i teške bolesti. Pokojnik je za mladih dana učiteljavao u Rudama kod Samobora.

U Zagrebu je umro mesarski obrtnik i kućevlasnik Stjepan Đuković u 57 godini života. Sahranjen je 8. o. mj. na mirogojskom groblju. Pokojnik je bio rođen u Samoboru pa ima ovdje sudrugova koji su s njime polazili ovdajšnju osnovnu školu.

ZAMJENA OBVEZNICA RATNE ŠTETE

Povodom izvjesnih pogrešnih tumačenja pojedinih odredba pravilnika za zamjenu obveznica lutrijske 2 1/2% državne rente za ratnu štetu, koja se proturuju sa tendencijom da se umanjí vrijednost starih obveznica ratne štete. Odjeljenje državnih dugova i državnog kredita skreće pažnju svima posjednicima starih obveznica, da im ove vrijede isto onoliko koliko i nove kada se za ove zamjene te da ih ne prodaju po nižoj cijeni, pošto ne stoji da se stare obveznice zamjenjuju samo do 1. augusta ove godine.

S tih razloga gornje odjeljenje izvješćuje interesovane i to:

1. Ma da je u interesu samih posjednika da svoje stare obveznice zamjene prije 1. augusta 1934, jer od toga dana već mogu naplatiti interes na osnovu odgovarajućeg kupona sa novih obveznica, ili bar prije 1. septembra 1934, jer će moći da sa novim obveznicama učestvuju u zgodicima čije će se vučenje po serijama i brojevima novih obveznica obaviti 1. septembra 1934, ipak posjednici treba da znaju da se zamjena starih obveznica za nove vrši i poslije ovih datuma kroz 5 godina, i to do 31. jula 1939. godine zaključno.

2. Stare obveznice ratne štete moraju se primati u kauciju, depozit, zalog ili ma po kom drugom osnovu od strane svih državnih nadležstava i samoupravnih tijela zaključno do 31. jula 1934, a počev od 1. augusta 1934 u ove svrhe primati će se samo nove obveznice ratne štete. Starješine državnih i samoupravnih nadležstava odgovarati će po zakonu ako do 31. jula 1934 zaključno odbiju da prime u kauciju, zalog, depozit ili ma po kom drugom osnovu, stare obveznice ove rente.

3. Pošto počev od 1. augusta 1934 stare obveznice ratne štete mogu služiti još samo za zamjenu to se one ne smiju više nalaziti u depozitu, kauciji ni kod državnih ni kod samoupravnih nadležstava, već se imadu odmah popisati i prema pravilniku za zamjenu obveznica ratne štete, podnijeti najbližoj poreskoj upravi ili poslati Odjeljenju državnih dugova i drž. kredita za zamjenu.

4. Poreske uprave primati će stare obveznice za zamjenu u toku augusta i septembra, ove godine kao i poslije sve do daljnjeg naredjenja Odjeljenja drž. dugova i drž. kredita. Poreska uprava u Samoboru

Poziv na pretplatu

Umojavaju se cij. gg. pretplatnici „Samoborskog lista“ da izvole svoju pretplatu obnoviti da ne nastane smetnja u otpremi lista.

Prosvjeta

Neumorni istraživač geoloških prilika naših krajeva, naš odlični zemljak g. prof. dr. Fran Šuklje, sada vršilac dužnosti direktora Geološkog instituta u Beogradu, priposlao nam je 4 svoje radnje preštampane iz Vjesnika Geološkog instituta, naime:

1. „**Pliocen Glogovnice i Osjeka u Hrvatskoj**“. Fauna Glogovnice i Osjeka poznata je u literaturi već prije radova Gorjanovičevih i Brusininih. Prema fosilima što ih je sabrao Brusina kaže Gorjanović, da fauna Glogovnica-Osjeck potpuno odgovara fauni Radmanesta i kao takovu označio ju je kao pontijsku, bez pobliže oznake kojem nivou pripada, nakanivši to kasnije učiniti. Ali ga u tom spriječila bolest. Tu Gorjanovičevu zamisao o horizoniranju naslaga pontičkoga kata Glogovnice-Osjeck ostvariše gg. J. Poljak i Fr. Šuklje na osnovu zbirke fosila s toga nalazišta te ove naslage konačno uvrstiše po paleontološkim i stratigrafskim podacima u području kongerijskih ili panonskih naslaga i opisaše 50 vrsta.

2. U izvještaju o radu **Geološkog instituta** kraljevine Jugoslavije prikazuje nam dr. Šuklje razna istraživanja ili kartiranja što su izveli pojedini saradnici ovog instituta g. 1933.

3. **Stratigrafski položaj Gurkfeldskih i Grossdornskih slojeva** promatrao je dr. Šuklje naročito na štajerskoj strani između Blance i Videma. Prema Gorjanoviću slični se sedimenti nalaze u dolini Lipovačke

Gradne, pa im pripisuje grossdornsku starost, ali u tome nije potpuno siguran, jer u njima nije nigdje nađeno fosila. Zanimljivo je, da i u Samoborskoj gori dolazi ispod Vel. Cirnika slična serija s rožnacima, koju neki auktori smatraju jurom. Dr. Šuklje je taj materijal poredio s onim iz Južne Srbije, kojemu veoma nalik, i s onim iz triasa oko Krškog, Blance i Videma, i došao je do uvjerenja da su ti slojevi triadički, a to više, što u Samob. gori dosad jura nije ni od koga konstatirana.

4. **Da li je naziv „pontski“ za donji pliocen ispravan?** U tom članku nam dr. Š. iznosi različita mišljenja u shvaćanju naziva za donji pliocen. Da se izbjegne nerazumljivosti, on predlaže da se za pontsku stepenicu upotrebljava naziv donji pliocen, iako drži naziv „panonski“ potpuno ispravnim.

Ove dvije radnje preštampane su iz Nastavnog Vjesnika 1932-3. — Preporučujemo svima koji se zanimaju za prošlost naše zemlje.

Vozni red

na Samobor. željeznici od 1 travnja iz Zagreba za Samobor, na radne dane u 6¹⁵, 8¹⁵, 10¹⁵, 12¹⁵, 13²⁰, 14¹⁵, 16³⁰, 18³⁰ i 20³⁰ sati. Na nedjelje i blagdane u 6¹⁵, 7³⁰, 8¹⁵, 9³⁰, 10¹⁵, 11²⁰, 12¹⁵, 13²⁰, 14¹⁵, 15²⁰, 16³⁰, 17³⁵, 18³⁰, 19³⁵, 20³⁰ i 21³⁵ sati.

Iz Samobora za Zagreb, na radne dane u 5⁰⁰, 6¹⁵, 8¹⁵, 10¹⁵, 12¹⁵, 14¹⁵, 16³⁰, 18³⁰ i 20³⁰ sati. Na nedjelje i blagdane u 5⁰⁰, 6¹⁵, 8¹⁵, 9³⁰, 10¹⁵, 11²⁰, 12¹⁵, 13²⁰, 14¹⁵, 15²⁰, 16³⁰, 17³⁵, 18³⁰, 19³⁵, 20³⁰ i 21³⁵ sati.

Red vožnje dobiva se besplatno na svim osobnim blagajnama. Sve informacije na telefon broj 45-12.

IZNJAMLJUJE SE STAN

od 2 sobe, predsoblja i kuhinje, odmah. Uvedeno električno svjetlo. Prazan 200 din mjesečno a s pokućtvom 400 din. Uplatiti Gornji kraj broj 21.

Urli-voštilo bijelo ili žuto

priznato je kao najbolje voštilo za parkete, linoleum, kota, pokućstvo, mramor i kamen.

Dobije se u Samoboru kod: **Ignaca Štehera.**

Društvene vijesti

Bratovština sv. Vida

odbor bratovštine sv. Vida održao je svoju redovitu sjednicu. Ustanovilo se da imade nekoliko članova, koji članske doprinose nikako ne plaćaju, opominju se stoga da ako svojoj dužnosti odmah ne udovolje, bit će iz bratovštine isključeni.

